

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: **L.P.**, nar. ... , bytem ...,
zastoupeného: Mgr. Václav Voříšek, advokát, sídlem Černého
517/13, 182 00 Praha 8,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, IČ 00253979, sídlem Závodní
353/88, 360 01 Karlovy Vary,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28.3.2017 č.j. 160/DS/17-4,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru právního, ze dne 11.11.2016, čj. 48906/2016/OP/ANSU-27, kterým, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, pro porušení § 18 odst. 4 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.000,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že nebyl dodržen předepsaný úhel měření maximálně 22 stupňů, což dokládal geometrickou analýzou z měření, podle níž byl úhel 29 stupňů, a navrhoval důkaz návodem k obsluze a výsledkem pověřené osoby společnosti Ramer CHM a.s. Kunovice. Žalobce namítal, že je sporné, zda obsluha rychloměru vybrala správné stanoviště pro měření z hlediska možné reflexe, když dosah rychloměru byl 60 m, což výrazně zvyšuje riziko reflexe, k čemuž žalobce ve správním řízení navrhl důkaz obsluhou rychloměru. Policisté podle žalobce nepopsali svůj postup při ustavení a měření, když pouze uvedli, že postupovali v souladu s návodem k obsluze. Z odůvodnění prvostupňového orgánu není schopen podle žalobce správní orgán dospět k tomu, že snímek nevykazuje žádné indicie chybného měření. Žalobce připomněl, že je vozidlo na snímku zachyceno výrazně z boku. Žalobce také namítal, že správní orgán rozhodoval na základě návodu k obsluze, který neprovedl jako důkaz, když poukazoval na to, že úhel 22 stupňů je stanoven pro radarovou hlavu a 19 stupňů pro digitální kameru. Podle žalobce nelze aprobovat odmítnutí podle výpočtu žalobce s tím, že mu správní orgán neporozuměl, když uváděl, že není zřejmé, s jakými hodnotami počítal. Žalobce k tomu uváděl, že se jednalo o šířku a délku vozidla v pixelech, které vyplývají z vloženého obrázku. Fotografie je pořízena prakticky okamžitě poté, co bylo provedeno měření, tedy snímek dokládá podle žalobce s vysokou přesností úhel měření. Žalobce rovněž ve správním řízení navrhoval, aby bylo prokázáno, zda byly na rychloměru úřední značky. Správní orgán podle žalobce rozhodoval na základě skutečností z úřední činnosti, s nimiž se žalobce nemohl seznámit, když správní orgán uvedl, že disponuje informací z předchozích řízení, že policisty jsou v rámci kontroly technického stavu vozidla kontrolovány i úřední značky na rychloměru. Správní orgán podle žalobce rozhodoval i na základě podkladů dostupných na www.google.com, aniž tyto podklady učinil obsahem spisu. Nově žalobce v žalobě namítal, že vlastník rychloměru je totožný subjekt, který ověřil rychloměr, a tudíž jde nepochybně o podjatou osobu, která má zájem na tom, aby rychloměrům ověření dala. Podle žalobce je také z mapových podkladů zřejmé, že došlo ke změření v zatáčce v rozporu s návodem k obsluze. Žalobce rovněž namítal nedostatečné odůvodnění zavinění ve formě nevědomé nedbalosti při neodůvodnění tzv. potřebné míry opatrnosti. Správní orgán se podle žalobce nezabýval materiální stránkou přestupku, což bylo namístě, když se jednalo o bagatelní překročení rychlosti. Podle žalobce správní orgán při ukládání pokuty nezohlednil žádné ze zákonných kritérií a rovněž žalobce v žalobě vyslovil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho zástupce na webu NSS.
3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žaloba obsahuje nové námitky, s nimiž se nemohl žalovaný vypořádat v napadeném rozhodnutí. Odvolání žalobce ani přes výzvu nedoplnil o žádné odvolací důvody. Měření rychlosti bylo provedeno schváleným typem silničního radarového rychloměru, který byl ověřen, a měřeno bylo policisty, kteří se speciálně zabývají dohledem nad bezpečností a plynulostí silničního provozu a k obsluze radaru byli proškoleni. Námitka podjatosti vůči výrobci radarů je dle žalovaného irelevantní, neboť podle § 14 správního řádu lze námitku podjatosti vznést pouze proti osobě, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního orgánu. K tvrzení o nenaplnění materiální stránky přestupku žalovaný uvedl, že přestupek byl spáchán na frekventované komunikaci a v denní době.
4. Součástí správního spisu žalovaného je oznámení přestupku ze dne 9.6.2016, podle něhož v tento den ve 21:29 hod. řídil žalobce osobní motorové vozidlo Škoda Superb, RZ ... v obci Nové Sedlo, v ulici Revoluční, v úseku s rychlostním limitem 50 km/h, a byla mu naměřena rychlost zařízením Ramer 10C, po odečtení tolerance, 56 km/h. Žalobce se

k tomu nevyjádřil ani oznámení nepodepsal. Na záznamu o přestupku pořízeného rychloměrem je zachyceno uprostřed snímku celé vozidlo jako jediné, a to na příjezdu, v podstatě ve standardní pozici, částečně z boku, což zjevně vyplývá z toho, že bylo měřeno z protisměru. K tomu je přiložen ověřovací list radarového rychloměru platný do 29.11.2016. Podle úředního záznamu Krajského ředitelství Policie Karlovarského kraje, ze dne 10.6.2016, bylo stanoviště hlídky na ulici Revoluční, u domu č. 185, a vozidlo Škoda Superb jelo ve směru na Locket. K tomu je přiložena fotografie a videozáznam z provedené silniční kontroly.

5. Žalobce prostřednictvím svého zmocněnce podal vyjádření dne 12.8.2016, kde navrhoval výslech pověřené osoby společnosti Ramer CHM a.s. Kunovice a provedení návodu k obsluze rychloměru.
6. Dne 19.9.2016 svědek M.S. uváděl, že byl obsluhou zařízení na místě spolujezdce. Před započítím měření nastavil zařízení podle manuálu, jak k tomu byli proškoleni. Naměřil vozidlo Škoda Superb v úseku s limitem 50 km/h. Za vozidlem vyrazili a dojeli ho u kruhové křižovatky, kde se sjíždí na dálnici D6. Jejich stanoviště bylo u pizzerie u domu č.p. 185. Před započítím měření zařízení nevykazovalo žádné chyby, fungovalo bez problémů. Po celou dobu od změření do zastavení měli vozidlo na dohled. Proškolen k obsluze radarového rychloměru byl v lednu 2016. Jeho kolega ustavil vozidlo podle okraje vozovky podle návodu a podle toho, jak byl proškolen. Na dotaz, zda zasahoval do činnosti při ustavování vozidla, uváděl svědek, že tam jsou dva a vždy se musí shodnout na tom, že je umístěno správně. Na dotaz, jak se přesvědčili o tom, že vozidlo stálo rovně s okrajem vozovky, uvedl, že vozidlo musí zaměřit. Vzdálenost 60 m zvolili proto, že stáli v protisměru, takže je větší pravděpodobnost, že vozidlo zaměří.
7. Svědek T.M. uvedl, že v inkriminované době byl řidičem služebního vozidla. Před započítím měření kontrolovali, zda dochází k reflexím, nebo zda měřící zařízení nevykazuje jiné chyby. K obsluze radaru byl také proškolen a vozidlo ustavil podél okraje vozovky podle návodu k měření. Kolega mu řekl, jak má vozidlo ustavit. Na dotaz, jak se přesvědčil o tom, zda vozidlo stálo rovnoběžně s okrajem vozovky, uvedl, že vozidlo bylo ustaveno tak, jak návod k obsluze stanoví, aby bylo zařízení plně funkční, k vyvolání reflexe nedošlo.
8. V dalším vyjádření ze dne 14.10.2016 žalobce uváděl, že vozidlo je na fotografii vyfoceno ze strany, tedy jeho bok je výrazně delší, než by měl být pod úhlem 19 stupňů. Z fotografie lze vypočítat úhel, pod kterým bylo vozidlo foceno. Dále je zde vzoreček a pouze výsledný údaj 29 stupňů, nejsou zde další konkrétní hodnoty, které by byly výchozími hodnotami pro uváděný vzoreček.
9. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně se poukazuje v rámci ukládání sankce na výpis z evidenční karty řidiče, z níž je zřejmé, že žalobce se dopustil přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti opakovaně, a to v letech 2013, 2014 a 2015, kdy se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod třetí zákona o silničním provozu, což je zhodnoceno jako velmi přitěžující okolnost. Jednalo se o relativně nízké překročení rychlosti, což bylo zhodnoceno jako polehčující okolnost, stejně jako to, že nedošlo k nevratným následkům protiprávního jednání. K závažnosti přestupku správní orgán konstatoval, že se jedná o závažný přestupek, ovšem nelze přehlédnout, že zákon stanovuje povinnost dodržovat nejvyšší dovolenou rychlost proto, aby se zmírnil stále se zhoršující stav bezpečnosti silničního provozu vnímaný společností jako závažný problém. Stanoví-li

předmětné ustanovení zákona, že řidič je povinen dodržovat nejvyšší dovolenou rychlost v obci, měl by tuto povinnost dodržet k zajištění bezpečnosti silničního provozu. Překročení rychlosti patří mezi nejčastější příčiny dopravních nehod s následky na zdraví a životech účastníků silničního provozu. Správní orgán hodnotil formu zavinění přestupku jako nedbalost nevědomou, neboť žalobce nevěděl, že může ohrozit svým jednáním zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. K tomuto se správní orgán přiklonil s ohledem na výši naměřené rychlosti, kdy se jednalo o relativně nízké překročení rychlosti, kterého si obviněný bez vizuální kontroly tachometru nemusel všimnout. K návrhu na důkaz návodem k obsluze správní orgán uvedl, že je nadbytečný, neboť tento dokument je na internetu volně dostupný, např. na internetových stránkách <http://pomahat-chranit.com>. Správní orgán zkonstatoval, že svědci byli proškoleni k obsluze radaru, při nastavování rychloměru a ustavení vozidla postupovali v souladu s návodem k obsluze, svědek S. ověřil, že vozidlo bylo ustaveno tak, že zaměřil vozidlo. Svědecké výpovědi jednoznačně vypovídají o jednání žalobce. Nejsou v nich žádné zásadní rozpory, které by je činily nevěrohodnými. Rovněž záznam o přestupku nasvědčuje tomu, že nastavení měřicího zařízení i měření rychlosti bylo v souladu s návodem k obsluze, neboť záznam nevykazuje žádné indicie chybného měření. Správní orgán nemá důvod pochybovat o věrohodnosti svědectví policistů, neboť policisté neměli na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonávali pouze služební povinnost. Navíc ke správnosti měření je nutné konstatovat, že ze záznamu o přestupku je zřejmé, že se zde nachází pouze vozidlo žalobce, v okolí měření nejsou žádné objekty, které by mohly vyvolat reflexi, vozidlo bylo měřeno na příjezdu a z pravé strany vozovky, tedy z protisměru jízdy žalobce, na snímku se nachází celé, a to přibližně uprostřed snímku. Dle návodu k obsluze se rušivá reflexe projevuje vícenásobným měřením téhož vozidla, což vede k tomu, že je zachycena pouze část vozidla nebo je snímek bez vozidla, zde je celé, tedy k reflexi nemohlo dojít. Žalobce namítá, že byl překročen maximální povolený úhel 22 stupňů. K tomu správní orgán I. stupně konstatoval, že tento úhel je stanoven pro radarovou hlavu, pro digitální kameru je 19 stupňů. Na straně 70 návodu k obsluze je uveden, že úhel radarové hlavy a digitální kamery se nastaví pouze otočením do správného směru v aretovaných držácích, tyto mají nastavenou aretaci na 22 stupňů pro radarovou hlavu a 19 stupňů pro digitální kameru, což vyplývá i z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26.11.2014 č.j. 41A 95/2013-55. Žalobce také uvedl svůj výpočet s výsledkem 29 stupňů. K tomu ovšem správní orgán konstatoval, že žalobce uvedl vzorec, nicméně už neuvedl konkrétní hodnotu, s níž při výpočtu operoval, tudíž nelze ověřit, zda neudělal chybu při výpočtu. K návrhu na výslech pověřené osoby společnosti RAMET C.H.M. a.s. správní orgán uvedl, že se domnívá, že ani pověřená osoba by nebyla schopna ze snímku určit přesný úhel měření rychlosti, resp. úhel radarové hlavy. Tato osoba by byla schopna určit, zda poloha vozidla odpovídá správnému měření, avšak dle názoru správního orgánu poloha odpovídá požadavkům návodu k obsluze a nevykazují se zde žádné indicie chybného měření, tudíž je výslech nadbytečný. K návrhu žalobce na prokázání existence úředních znaků rychloměru správní orgán uvedl, že policisté uvedli, že si před započítím měření zkontrolovali technický stav služebního vozidla, kdy správní orgán z předchozích řízení disponuje informací, že v rámci kontroly technického stavu jsou také kontrolovány úřední značky na rychloměru. Pokud by byly jakkoliv poškozené, policisté by měřícím zařízením měření neprováděli. Z tvrzení žalobce, že nejsou z fotodokumentace na rychloměru žádné znaky přilehlé, které by mohly identifikovat místo měření, správní orgán uvedl, že dle záznamu o přestupku se stanoviště nacházelo na udaných GPS

souřadnicích. Po jejich zadání na stránce www.google.maps je zřejmé, že se jedná o místo v obci Nové Sedlo, v ulici Revoluční, před garážemi vedle domu č.p. 185. Dále na snímku, který je výstupem ze záznamu o přestupku, se za vozidlem žalobce nachází zástavba s tabulí pivovaru, dopravní značka „A9 a „B4“ a chodník. Správní orgán dospěl k závěru, že pozadí na snímku odpovídá okolí místa měření.

10. Proti prvostupňovému orgánu podal žalobce odvolání, které přes výzvu správního orgánu nedoplnil o žádné žalobní důvody.
11. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že má za spolehlivě prokázané porušení předmětné povinnosti, zejména ze záznamu o přestupku, z něhož je zřejmé, o které vozidlo se jedná, v kolik hodin a kde bylo vozidlo změřeno, s jakou rychlostí. Dle žalovaného nejsou pochybnosti o tom, že bylo měřeno platným rychloměrem, neboť ve spisu je ověřená kopie ověřovacího listu.
12. Soud žalobu neshledal důvodnou.
13. Soud především upozorňuje na to, že všechny žalobní námitky mohly a měly být vzneseny v odvolacím řízení. Soud není odvolacím správním orgánem a může se pouze zabývat přezkumem pravomocného správního rozhodnutí. Pokud žalobce v odvolacím řízení nevznesl žádné konkrétní námitky, nemohly být vypořádány odvolacím správním orgánem. V daném případě tudíž je rozhodující, zda se logickým a přezkoumatelným způsobem s námitkami žalobce vypořádal správní orgán prvního stupně. Dle názoru soudu z výše shrnutého odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jednoznačně vyplývá, že správní orgán dostal své povinnosti odůvodnit rozhodnutí o přestupku a o námitkách vznesených ve správním řízení dostatečně podrobně, logicky a přezkoumatelným způsobem.
14. Nově v žalobě vznesené námitky, jako tvrzení žalobce, že bylo měřeno v zatáčce, nemohly být správním orgánem vypořádány. Soud vycházel za této situace z podkladů obsažených ve správním spise a konstatuje, že ani ze záznamu o přestupku, ani z jiného podkladu nevyplývá, že by bylo měřeno nesprávně v zatáčce.
15. Nově žalobce v žalobě také namítal, že vlastník rychloměru je totožný subjekt, který ověřil rychloměr, a tudíž jde nepochybně o podjatou osobu, která má zájem na tom, aby rychloměrům ověření dala. Soud k tomu uvádí, že podjatou ve smyslu ust. § 14 odst. 1 správního řádu může být pouze osoba, která se bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního orgánu, což firma RAMET C.H.M. a.s. není. Ověřovací list i výstup z rychloměru, jehož je tato společnost vlastníkem, pak soud posuzoval jako každý jiný důkaz jednotlivě i v souhrnu s ostatními.
16. Žalobcovu tvrzení, že bylo měřeno nesprávně pod úhlem měření 29 stupňů, soud, stejně jako správní orgán prvního stupně, shledal nepodloženým, neboť žalobcem předložená tzv. geometrická analýza neobsahuje základní konkrétní číselné údaje, které byly předmětem výpočtu podle žalobcem uvedeného vzorce, tudíž nelze tímto podkladem vůbec prokázat tvrzení žalobce. Soud proto považuje za správný závěr správního orgánu o nadbytečnosti provádění důkazů žalobcem navržených k prokazování tohoto tvrzení, tj. jak oné geometrické analýzy, tak i návodu k obsluze rychloměru či výsledku pověřené osoby společností Ramer CHM a.s. Kunovice. To platí zejména za stávající situace, kdy správní orgán dostatečným dokazováním (oznámením přestupku, záznamem z rychloměru, výsledky policistů), prokázal, že měření bylo prováděno standardním způsobem a bez

důvodných pochybností o správnosti provedeného měření.

17. Soud neshledal pochybení správního orgánu v tom, že nebyl proveden ve správním řízení důkaz návodem k obsluze k otázce, pod jakým úhlem má být správně měřeno, neboť žalobce nespороval, zda správný údaj je 22 stupňů, pouze tvrdil, že bylo měřeno pod úhlem 29 stupňů a s rizikem reflexe. Z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí dále vyplývá, že údaj o tom, že digitální kamery se nastaví pouze otočením do správného směru v aretovaných držácích, a že tyto mají nastavenou aretaci na 22 stupňů pro radarovou hlavu a 19 stupňů pro digitální kameru, správní orgán převzal z rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26.11.2014 č.j. 41A 95/2013-55, na který také ve svém rozhodnutí odkázal.
18. Ani z výpovědí policistů ve správním řízení nevyplývá podle názoru soudu žádné konkrétní pochybení při ustavování rychloměru či měření. Pochybení nelze dovodit jen na základě skutečnosti, že dle žalobce při výpovědi policisté dostatečně podrobně nepopisovali svůj postup. Soud má za to, že postačuje, pokud policisté potvrdili, že byli k obsluze rychloměru proškoleni, že postupovali v souladu s návodem k obsluze a že před započítím měření vyzkoušeli, zda nedochází k reflexi či k jiným vadám měření.
19. Správní orgán nepochybil, ani když neprovedl k návrhu žalobce dokazování za účelem zjištění, zda byly na rychloměru úřední značky. Dle názoru soudu neexistenci úředních značek na rychloměru měl žalobce namítat v době spáchání přestupku. Pokud je tato námítka vznesena až dodatečně před správním orgánem, působí nevěrohodně a nelze již zjistit stav rychloměru v době spáchání přestupku. Postačuje, že policisté potvrdili správnost prováděného měření v souladu s návodem k obsluze rychloměru. Odkaz správního orgánu na jeho úřední činnost na tomto závěru nemůže nic zpochybnit.
20. Správní orgán se také dostatečně zabýval tvrzením žalobce, že došlo v důsledku nesprávného měření k reflexi. Snímek z rychloměru vozidlo zachycuje standardním způsobem, tudíž nic nenasvědčuje vzniku reflexe, která se projevuje buď vícenásobnou změřenou rychlostí, nebo tím, že vozidlo na snímku není zachyceno celé nebo je změřena rychlost jiného vozidla. Z předmětného snímku je zřejmé, že nejde o žádný z uvedených situací, vozidlo je zachyceno jako jediné zhruba uprostřed snímku s reálnou přiřazenou rychlostí. Policisté také výslovně možnost vzniku reflexe vyloučili.
21. Správní orgán prvního stupně odůvodnil míru zavinění přestupku jako nevědomou nedbalost, neboť míra překročení dovolené rychlosti nebyla výrazná a žalobce si jí nemusel při jízdě všimnout. To vyplývá z výše shrnutého odůvodnění rozhodnutí tohoto správního orgánu, s nímž se soud ztotožňuje.
22. Soud neakceptoval ani tvrzení žalobce o tom, že se správní orgán nezabýval otázkou naplnění materiálního znaku přestupku. Správní orgán prvního stupně naopak ve svém rozhodnutí zhodnotil přestupek žalobce jako závažný proto, že žalobce porušil zákonnou povinnost, která je stanovena k zajištění bezpečnosti silničního provozu, a překročení rychlosti patří mezi nejčastější příčiny dopravních nehod s následky na zdraví a životech účastníků silničního provozu. Z toho vyplývá porušení zájmu chráněného zákonem ze strany žalobce nikoli zanedbatelným způsobem, přičemž nebyly zjištěny žádné zvláštní okolnosti, které by míru společenské škodlivosti snížily tak, že by materiální stránka přestupku vůbec nebyla naplněna. Pouhé nízké překročení dovolené rychlosti takovou okolností není.

23. Není důvodná námitka žalobce, že správní orgán při ukládání pokuty nezohlednil žádné ze zákonných kritérií. Z výše provedeného shrnutí odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že správní orgán konkrétně přihlédl k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem, a to k recidivě žalobce a k tomu, že v souvislosti se spácháním přestupku nedošlo k nevratným následkům.
24. Soud se nemohl vyjádřit k námitce žalobce, který v žalobě vyslovil nesouhlas se zveřejňováním osobních údajů žalobce a jeho zástupce na webu NSS, neboť tato námitka se netýká řízení u krajského soudu.
25. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 10. prosince 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně